

Ministerstvo životního prostředí

100 10 Praha 10 – Vršovice, Vršovická 65

V Praze dne 13. června 2014

Č. j.: 42412/ENV/14

USNESENÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, jako správní orgán příslušný podle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále také jen „správní řád“) předběžně posoudilo spisovou dokumentaci ke Stanovisku Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydanému podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, pod č.j. 71411/ENV/13, 76786/ENV/13 ze dne 29. 10. 2013 ve věci záměru „Letiště Vodochody“ a za přiměřeného použití ustanovení hlavy IX části druhé správního řádu o přezkumném řízení rozhodlo takto:

Ministerstvo životního prostředí podle ustanovení § 156 odst. 2, § 98 a § 97 odst. 3 správního řádu **r u š í** Stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydané podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, pod č.j. 71411/ENV/13, 76786/ENV/13 ze dne 29. 10. 2013 ve věci záměru „Letiště Vodochody“. Stanovisko se ruší s účinkem ode dne, kdy bylo vydáno.

Odůvodnění:

Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence vydalo souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, (dále také jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), pod č.j. 71411/ENV/13, 76786/ENV/13 ze dne 29. 10. 2013 ve věci záměru „Letiště Vodochody“ (dále také jen „Stanovisko EIA“).

Ministerstvo životního prostředí (dále také jen „Ministerstvo“) obdrželo řadu podnětů k přezkoumání a zrušení Stanoviska EIA. Podle § 156 odst. 2 správního řádu vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle § 156 odst. 1 správního řádu, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, přičemž na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé

správného řádu o přezkumném řízení. Jako správní orgán příslušný k provedení přezkumu Stanoviska EIA provedlo Ministerstvo na základě obdržných podnětů předběžné posouzení spisové dokumentace ke Stanovisku EIA za účelem zjištění, zda lze mít důvodně za to, že Stanovisko EIA bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Ze spisové dokumentace Stanoviska EIA Ministerstvo zjistilo následující podstatné skutečnosti:

Dne 3. 2. 2009 obdrželo Ministerstvo, jako příslušný úřad, od oznamovatele Letiště Vodochody, a. s., IČ: 28 19 94 72, sídlem U letiště 374, 250 70 Odolena Voda, Dolínek, oznámení záměru „Letiště Vodochody“ podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Informace o oznámení byla zveřejněna dne 27. 2. 2009.

Dne 30. 3. 2009 bylo ukončeno zjišťovací řízení, byl vydán závěr zjišťovacího řízení s tím, že předložené oznámení záměru se nepovažuje za dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí (dále také jen „Dokumentace EIA“) a zároveň Ministerstvo stanovilo oblasti, na které je nutné se v Dokumentaci EIA zaměřit. Závěr zjišťovacího řízení byl zveřejněn dne 21. 4. 2009.

Dne 22. 10. 2010 byla Ministerstvu předložena Dokumentace EIA, dne 1. 2. 2011 vrátilo Ministerstvo Dokumentaci EIA zpracovateli Dokumentace EIA k doplnění. Dne 1. 9. 2011 byla Ministerstvu předložena doplněná Dokumentace EIA. Informace o doplněné Dokumentaci EIA byla zveřejněna dne 19. 9. 2011.

Podle ustanovení § 8 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se každý může vyjádřit k dokumentaci u příslušného úřadu, a to písemně do 30 dnů od zveřejnění informace o dokumentaci. Obec Zlončice doručila dne 18. 10. 2011 Ministerstvu vyjádření k přepracované Dokumentaci EIA, ve kterém mimo jiné vznáší připomínky týkající se vodohospodářského řešení záměru. Ve vyjádření se uvádí: *„Navržené řešení je pro nás absolutně neakceptovatelné z důvodů, které jsou uvedeny v příloze č. 3 (Odborný posudek Celkového vodohospodářského řešení navrhovaného rozšíření areálu Letiště Vodochody ze dne 12. 10. 2011. Zpracovatel VHS PROJEKT) ... trváme na odpovědích na všech 14 otázek z odborného vodohospodářského posudku, který je nedílnou součástí tohoto vyjádření“* (Příloha č. 3 Posudku EIA, strana 203). Některé připomínky z vodohospodářského posudku Ing. Martina Jakoubka (VHS PROJEKT) jsou pak ve vyjádření obce Zlončice přímo uvedeny. Přepracované Dokumentaci EIA je zejména vytýkáno nedostatečné řešení odvodnění do Vltavy, kde by stávající kanalizační potrubí, s jehož využitím Dokumentace EIA počítá, nebylo schopno budoucí odtok dešťových vod bezpečně odvést. V Dokumentaci EIA je deklarován profil kanalizace DN 500 s kapacitním průtokem 717 l/s, potrubí je však dle posudku Ing. Jakoubka v několika úsecích provedeno pouze v rozměru DN 300 s kapacitním průtokem 152 l/s. Dále je Dokumentaci EIA vytýkáno, že plánuje rozsáhlé zasakovací objekty, aniž by byla patřičně zohledněna hydrogeologická situace v území a aniž by tedy bylo prokázáno, že je takové zasakování v daných přírodních podmínkách vůbec možné. Nebylo zohledněno riziko podmáčení a sesuvu níže položeného území, reálná výška podzemní vody, vedení ropovodu Družba, problematika starých ekologických zátěží v místech vsaku a riziko kontaminace podzemní vody. Obec Zlončice požadovala prověření

vlivu plánovaných vsaků na kvalitu a množství podzemních vod a stávajících vodních zdrojů v obci.

Dne 6. 5. 2013 obdrželo Ministerstvo posudek o vlivech záměru na životní prostředí zpracovaný RNDr. Vladimírem Ludvíkem z března 2013 (dále také jen „Posudek EIA“), ve kterém zpracovatel posudku navrhuje vydat souhlasné Stanovisko EIA k záměru „Letiště Vodochody“. Informace o Posudku EIA byla zveřejněna dne 15. 5. 2013.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zpracovatel posudku zpracuje posudek na základě dokumentace, popřípadě oznámení a všech podaných vyjádření k nim. Podle přílohy č. 5 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí musí posudek obsahovat kapitolu Vypořádání všech obdržných vyjádření k dokumentaci (oznámení). Přestože vyjádření obce Zlončice k přepracované Dokumentaci EIA obsahovalo zásadní připomínky k vodohospodářskému řešení záměru, zpracovatel Posudku EIA tyto připomínky vypořádal pouze formálně obecnými sděleními, když na většinu z připomínek ani konkrétně nereagoval. Připomínka ohledně nedostatečné kapacity kanalizace do Vltavy zůstala zcela nevypořádána. Konstatování zpracovatele Posudku EIA, že *„některé uvedené otázky jsou řešeny v rámci dokumentace EIA, další budou předmětem vodohospodářské části DÚR a jsou řešitelné běžnými technickými metodami“* (Příloha č. 3 Posudku EIA, strana 211), nelze v žádném případě považovat za vypořádání konkrétní a velmi závažné připomínky ohledně kapacity kanalizace do Vltavy. Ani připomínka k proveditelnosti plánovaného zasakování nebyla vypořádána, když zpracovatel Posudku EIA v podstatě pouze uvedl, že *„výsledný stav s retencí a zasakováním nijak nemění z hlediska výstupů stávající stav“* (Příloha č. 3 Posudku EIA, strana 211).

Podle ustanovení § 9 odst. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí k posudku je každý oprávněn zaslat příslušnému úřadu písemné vyjádření ve lhůtě do 30 dnů ode dne zveřejnění informace o něm, popřípadě se k němu vyjádřit na veřejném projednání. Obec Zlončice doručila dne 14. 6. 2013 Ministerstvu vyjádření k Posudku EIA, ve kterém zopakovala své připomínky ohledně nedostatečné kapacity kanalizace do Vltavy a proveditelnosti plánovaného zasakování.

Dne 23. 7. 2013 se konalo veřejné projednání Posudku EIA a současně Dokumentace EIA k záměru „Letiště Vodochody“. Dne 29. 10. 2013 vydalo Ministerstvo souhlasné Stanovisko EIA. Informace o Stanovisku EIA byla zveřejněna dne 30. 10. 2013.

Podle ustanovení § 9 odst. 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zpracovatel posudku vypořádá obdržená písemná vyjádření k posudku a vyjádření z veřejného projednání a na jejich základě popřípadě upraví návrh stanoviska. Podle přílohy č. 6 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí musí stanovisko obsahovat kapitolu Vypořádání vyjádření k dokumentaci (oznámení) a k posudku. Stanovisko EIA sice vyjádření obce Zlončice ze dne 14. 6. 2013 vypořádává, nicméně obdobně jako Posudek EIA pouze obecnými konstatováními, které neřeší podstatu připomínek a pouze odsouvají odpověď na zásadní otázky vlivu na životní prostředí na dobu po procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále také jen „proces EIA“). Ohledně připomínky k nedostatečné kapacitě kanalizace do Vltavy je zopakováno, že *„podrobné dokumenty týkající se vodohospodářského*

řešení záměru budou zpracovány např. v rámci dokumentace pro územní rozhodnutí“ (Příloha č. 3.a Stanoviska EIA, strana 171) s tím, že Stanovisko EIA obsahuje podmínku: „výústní potrubí z areálu letiště Vodochody do Vltavy dimenzovat na uvažované rozšíření letiště; v případě využití stávajícího potrubí provést technická opatření, která zajistí soulad s vodohospodářskými předpisy“ (Příloha č. 3.a Stanoviska EIA, strana 173). Ohledně připomínky k neproveditelnosti plánovaného zasakování se uvádí, že byly stanoveny následující podmínky: „pro možnost vsakování srážkových vod bude doložen podrobný hydrogeologický posudek, ve kterém musí být zohledněna také přítomnost staré ekologické zátěže; vsakování srážkových vod v místě staré ekologické zátěže je zakázáno; pokud by mohlo dojít vsakováním srážkových vod k šíření kontaminantu, vsakování srážkových vod nebude možné a bude nutné zajistit likvidaci srážkových vod jiným způsobem; dále bude možnost vsakování posouzena s ohledem na ochranná pásma vodních zdrojů a s ohledem na možnost ovlivnění ropovodu Družba; vsakovány budou pouze srážkové vody bez možnosti kontaminace; srážkové vody z ranveje, pojezdových ploch, stojánky motorových zkoušek, odbavovacích ploch a parkovišť budou předčištěny na odlučovačích se sorpčním filtrem; srážkové vody z komunikací v zimním období znečištěné posypovými materiály (zejména sůl) zasakovány nebudou“ (Příloha č. 3.a Stanoviska EIA, strana 173).

Ze shora uvedeného je zřejmé, že Stanovisko EIA bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, jelikož nebyla vypořádána všechna vyjádření k Dokumentaci EIA a Posudku EIA. Pokud by se připomínky ohledně nedostatečné kapacity kanalizace do Vltavy a neproveditelnosti plánovaného zasakování ukázaly jako pravdivé, musela by být zásadním způsobem rekonstruována kanalizace do Vltavy a dále řešeno nakládání se srážkovými vodami, které měly být původně zasakovány. Tyto podstatné změny by pak musely být jakožto součást záměru „Letiště Vodochody“ posouzeny z hlediska vlivů na životní prostředí. Bylo by nepřijatelné, aby se vlivy takto rozsáhlých staveb (rekonstrukce kanalizace do Vltavy, nové řešení odvodnění namísto zasakování) na životní prostředí posuzovaly později bez vztahu k vlivům záměru „Letiště Vodochody“ na životní prostředí. Celková přijatelnost záměru „Letiště Vodochody“ totiž musí být vyhodnocena s přihlédnutím ke všem vlivům, které s realizací tohoto záměru souvisí. Nevypořádání připomínek ohledně nedostatečné kapacity kanalizace do Vltavy a neproveditelnosti zasakování proto mohlo mít vliv na správnost Stanoviska EIA. V procesu EIA nebyla těmto připomínkám věnována pozornost přesto, že vycházely ze závěrů odborného posudku zpracovaného autorizovaným inženýrem ve vodohospodářské oblasti. Postup při vydání Stanoviska EIA lze tedy označit jako rozporný se zásadou materiální pravdy, zakotvenou v ustanovení § 3 správního řádu, podle níž je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Přestože přetrvávaly důvodné pochybnosti, bylo bez dalšího zjišťování stavu věci vydáno souhlasné Stanovisko EIA, aniž by bylo vyhodnoceno, zda je vodohospodářské řešení záměru vůbec proveditelné a aniž by byly vyhodnoceny všechny vlivy záměru na vodohospodářské poměry v území.

V rámci procesu EIA záměru „Letiště Vodochody“ byla vznesena řada připomínek, které se týkaly nedostatečného vyhodnocení hlukové zátěže vyvolané záměrem, a to zejména s ohledem na kumulaci této zátěže s hlukovou zátěží vyvolanou jinými zdroji hluku v dotčeném území, zejména silniční a železniční dopravou. Tyto připomínky byly uplatněny například ve vyjádření občanského sdružení Verbum o. s. doručeném Ministerstvu dne

14. 6. 2013. Vypořádání těchto připomínek a návrh opatření ke zmírnění negativních dopadů záměru v oblasti hlukové zátěže se jeví jako zcela nevyhovující. Důvodem je především skutečnost, že v Dokumentaci EIA a v Posudku EIA bylo předpokládáno zvýšení hlukového limitu pro veškerou silniční dopravu korekcí na starou hlukovou zátěž. Tento přístup zahrnující zvýšení limitu však nebyl nikterak odůvodněn, takže Stanovisko EIA je v tomto ohledu nepřezkoumatelné. Je důležité uvést, že pokud by nebylo použito korekce pro starou hlukovou zátěž, docházelo by v případě řady lokalit k překračování denních i nočních limitů hluku vlivem pozemní dopravy, což vyplývá z přílohy Dokumentace EIA č. 24 – Letiště Vodochody – Doprava na pozemních komunikacích, tabulka č. 11. V případě, kdy by se k nadlimitnímu hluku ze silniční dopravy vlivem záměru „Letiště Vodochody“ nezbytně přičítal jakýkoliv hluk z letecké dopravy, muselo by z podstaty věci docházet ke zhoršování již tak nepříjemné hlukové situace, protože takovým stavem je již samotný vliv pozemní dopravy. Z přílohy Dokumentace EIA č. 25 – Letiště Vodochody Akustická studie leteckého provozu a jejích příloh přitom zjevně vyplývá, že hluková zátěž z letecké dopravy by se měla významně překrývat s hlukovou zátěží z jiných zdrojů. Výhrady dotčené veřejnosti týkající se zvýšené hlukové zátěže v důsledku kombinace zátěže z provozu letiště a zátěže ze stávající železniční a silniční dopravy byly odmítnuty s odůvodněním, že: „*Neexistence konkrétních limitů k hodnocení efektu kombinované expozice hluku je reálný fakt ..., nikoli nedostatek procesu EIA.*“ (Příloha č. 3.c Stanoviska EIA, strana 170). Z vypořádání těchto připomínek tak není patrné, zda byl v tomto směru předmětný záměr náležitě posouzen anebo zda tento negativní dopad záměru nebyl vůbec vyhodnocen s odkazem na neexistenci limitů k hodnocení efektu kombinované expozice hluku. Na základě výše uvedeného lze mít důvodně za to, že záměr nebyl náležitě posouzen z hlediska hlukové zátěže.

V rámci předběžného posouzení spisové dokumentace bylo zjištěno, že Stanovisko EIA trpí vadami takového charakteru, že není možná jejich oprava podle ustanovení § 156 odst. 1 správního řádu. Důvodem byla skutečnost, že vytýkané nedostatky se týkaly způsobu vypořádání vyjádření dotčené veřejnosti a dotčených územních samosprávných celků. Stanovisko EIA tak nebylo možné opravit, aniž by byl revidován průběh procesu EIA a způsob, jakým byly vypořádány jednotlivé připomínky k Dokumentaci EIA a k Posudku EIA. Z tohoto důvodu bylo přistoupeno k přezkoumání Stanoviska EIA dle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu.

Dle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu platí, že přezkoumání stanoviska má učinit správní orgán, který jej vydal. Dle tohoto ustanovení mají být současně na přezkoumání stanoviska přiměřeně použity ustanovení hlavy IX části druhé správního řádu o přezkumném řízení. Z tohoto důvodu a v zájmu zachování objektivit daného přezkoumání byla při přezkoumání Stanoviska EIA aplikována i obecná ustanovení o vyloučení úředních osob z projednávání a rozhodnutí věci. S ohledem na skutečnost, že Stanovisko EIA bylo vydáno Ministerstvem životního prostředí, odborem posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, a jelikož se stávající ředitelka tohoto útvaru Ing. Jaroslava Honová účastnila projednávání v dané věci při přípravě Stanoviska EIA, je s ohledem na přiměřenou aplikaci ustanovení § 14 odst. 5 správního řádu pro podjatost vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci přezkumu Stanoviska EIA. Z povahy věci (jedná se o veřejně sledovanou záležitost, v rámci které jsou vedeny i diskuse o postupu úředníků Ministerstva při vydávání předmětného Stanoviska EIA) je také patrné zvýšené riziko, že postoj této úřední

osoby by nemusel být v rámci projednávání a rozhodování ve věci přezkumu Stanoviska EIA zcela nestranný, čímž jsou naplněny rovněž zákonné důvody přiměřené aplikace ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu, tedy že lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na poměr k věci takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Z těchto důvodů nebylo přípustné, aby Ing. Jaroslava Honová a její podřízení byli určeni jako úřední osoby příslušné k projednání a rozhodování ve věci přezkumu Stanoviska EIA. Proto také Ing. Berenika Peštová, Ph.D., náměstkyně ministra - ředitelka sekce technické ochrany životního prostředí, jako představená ředitelky odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, rozhodla v souladu s ustanovením § 14 odst. 4 správního řádu o určení své osoby jakožto úřední osoby příslušné k projednání a rozhodování ve věci přezkumu Stanoviska EIA.

Podle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu lze usnesení o zrušení stanoviska vydat po dobu, po kterou trvají jeho účinky. Podle § 10 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je platnost stanoviska 5 let ode dne jeho vydání, z čehož vyplývá, že účinky Stanoviska EIA trvají, jelikož bylo vydáno dne 29. 10. 2013.

Vzhledem k přiměřenému použití ustanovení hlavy IX části druhé správního řádu o přezkumném řízení, učinilo Ministerstvo v souladu s § 94 odst. 4 a 5 správního řádu úvahu, zda újma, která by zrušením Stanoviska EIA mohla vzniknout některému účastníkovi, není ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jeho vydáním jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Ministerstvo v tomto ohledu dospělo k závěru, že újma, která vznikla ostatním dotčeným osobám a veřejnému zájmu je natolik závažná, že nutnost nápravy porušení zákona převáží nad újmu, která by mohla vzniknout oznamovateli. Pokud totiž v rozporu se zákonem nebyly vyjasněny důvodné pochybnosti ohledně celkových vlivů záměru na životní prostředí, znamená to, že byl narušen samotný účel zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, kterým je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Ministerstvo navíc zdůrazňuje, že chráněna mají být práva oznamovatele nabytá v dobré víře, kterou je zapotřebí posoudit objektivně na základě zjištěného skutkového stavu. Oznamovatel nemohl být v dobré víře, když o pochybnostech ohledně nedostatečné kapacity kanalizace do Vltavy, neproveditelnosti plánovaného zasakování a kumulativních vlivů hluku na lidské zdraví mohl a měl vědět, jelikož zjevně vyplývají z dokumentů zveřejňovaných v rámci procesu EIA a z vyjádření dotčených územních samosprávných celků a dotčené veřejnosti. Zástupce oznamovatele byl také přítomen na veřejném projednání záměru, kde byly připomínky veřejnosti v těchto oblastech podrobně diskutovány. Ministerstvo na okraj uvádí, že přezkum a zrušení Stanoviska EIA podle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu je procesně hospodárnější, než kdyby bylo Stanovisko EIA napadeno až v rámci navazujících řízení podle stavebního zákona nebo v rámci soudního přezkumu rozhodnutí vydaných v těchto řízeních.

Stanovisko EIA bylo tedy vydáno v rozporu s právními předpisy, nelze jej usnesením opravit, jeho účinky trvají a zároveň nehrozí, že by újma způsobená oznamovateli zrušením stanoviska EIA byla ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla v důsledku shora popsaných vad veřejnému zájmu nebo dotčeným osobám. Ministerstvo proto Stanovisko EIA usnesením zrušilo.

Vzhledem k tomu, že shora uvedená porušení právních předpisů jsou zjevná ze spisové dokumentace Stanoviska EIA a nebylo třeba vysvětlení oznamovatele nebo dotčených osob, postupovalo Ministerstvo za přiměřeného použití ustanovení § 98 správního řádu o zkráceném přezkumném řízení tak, že Stanovisko EIA bez dalšího zrušilo po předběžném posouzení spisové dokumentace.

Ministerstvo přiměřeně aplikovalo také ustanovení § 27 správního řádu o účastnících řízení. Účastníkem podle § 27 odst. 1 správního řádu je oznamovatel Letiště Vodochody, a. s., IČ: 28 19 94 72, sídlem U letiště 374, 250 70 Odolena Voda, Dolínek.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Podaný rozklad má odkladný účinek.

Rozklad se podává u Ministerstva životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, Vršovická 65, 100 10 Praha 10 – Vršovice. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr životního prostředí.

Ing. Berenika Peštová, Ph.D., v. r.
náměstkyně ministra - ředitelka sekce
technické ochrany životního prostředí

(otisk kulatého razítka se státním znakem)

Obdrží:

oznamovatel, dotčené územní samosprávné celky, dotčené správní úřady, zpracovatel dokumentace, zpracovatel posudku